

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।  
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री मेल्पत्तूर् नारायणभट्टतिरि विरचितम्

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ३४

*This document\* has been prepared by*

*Sunder Kidambi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

\*This was typeset using L<sup>A</sup>T<sub>E</sub>X and the Wikner font.

श्रीः

श्रीमते कृष्णाय परब्रह्मणे नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

## ॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ३४

श्रीरामचरितवर्णनम्

गीर्वाणैरर्थ्यमानो दशमुखनिधनं कोसलेऽष्वृश्यशृङ्गे  
पुत्रीयामिष्टिमिष्ट्वा ददुषि दशरथक्षमाभृते पायसाग्र्यम्।  
तद्भुक्त्या तत्पुरन्धीष्वपि तिसृषु समं जातगर्भासु जातो  
रामस्त्वं लक्ष्मणेन स्वयमथ भरतेनापि शत्रुघ्ननाम्ना ॥ १ ॥

कोदण्डी कौशिकस्य क्रतुवरमवितुं लक्ष्मणेनानुयातो  
यातोऽभूस्तातवाचा मुनिकथितमनुद्वन्द्वशान्ताध्वखेदः।  
नृणां त्राणाय बाणैर्मुनि वचनबलात्ताटकां पाटयित्वा  
लब्ध्वास्मादस्त्रजालं मुनिवनमगमो देव सिद्धाश्रमाख्यम् ॥ २ ॥

मारीचं द्रावयित्वा मखशिरसि शरैरन्यरक्षांसि निघ्नन्  
कल्यां कुर्वन्नहल्यां पथि पदरजसा प्राप्य वैदेहगेहम्।  
भिन्दानश्यान्द्रचूडं धनुरवनिसुतामिन्दिरामेव लब्ध्वा  
राज्यं प्रातिष्ठथास्त्वं त्रिभिरपि च समं भ्रातृवीरैस्सदारैः ॥ ३ ॥

आरुन्धाने रुषान्धे भृगुकुलतिलके सङ्क्रमय्य स्वतेजो  
याते यातोऽस्ययोध्यां सुखमिह निवसन् कान्तया कान्तमूर्ते।  
शत्रुघ्नेनैकदाथो गतवति भरते मातुलस्याधिवासं  
तातारब्धोऽभिषेकस्तव किल विहतः केकयाधीशपुत्र्या ॥ ४ ॥

तातोक्त्या यातुकामो वनमनुज वधूसंयुतश्चापधारः  
पौरानारुध्य मार्गे गुहनिलयगतस्त्वं जटाचीरधारी।  
नावा सन्तीर्य गङ्गामधि पदवि पुनस्तं भरद्वाजमारा-  
न्नत्वा तद्वाक्यहेतोरतिसुखमवसश्चित्रकूटे गिरीन्द्रे ॥ ५ ॥

श्रुत्वा पुत्रार्तिखिन्नं खलु भरतमुखात् स्वर्गयातं स्वतातं  
 तप्तो दत्त्वाऽम्बु तस्मै निदधित् भरते पादुकां मेदिनीं च।  
 अत्रिं नत्वाऽथ गत्वा वनमतिविपुलं दण्डकं चण्डकायं  
 हत्वा दैत्यं विराधं सुगतिमकलयश्चारु भोः शारभङ्गीम् ॥ ६ ॥

नत्वाऽगस्त्यं समस्ताशरनिकर सपत्राकृतिं तापसेभ्यः  
 प्रत्यश्रौषीः प्रियैषी तदनु च मुनिना वैष्णवे दिव्यचापे।  
 ब्रह्मास्त्रे चापि दत्ते पथि पितृसुहृदं वीक्ष्य भूयो जटायुं  
 मोदात् गोदातटान्ते परिरमसि पुरा पञ्चवट्यां वधूट्या ॥ ७ ॥

प्राप्तायाः शूर्पणख्या मदनचलधृतेरर्थनैर्निस्सहात्मा  
 तां सौमित्रौ विसृज्य प्रबलतमरुषा तेन निर्लूननासाम्।  
 दृष्ट्वैनां रुष्टचित्तं खरमभिपतितं दूषणं च त्रिमूर्धं  
 व्याहिंसीराशरानप्ययुत समधिकांस्तत्क्षणादक्षतोष्मा ॥ ८ ॥

सोदर्या प्रोक्तवार्ताविवशदशमुखादिष्टमारीचमाया-  
 सारङ्गं सारसाक्ष्या स्पृहितमनुगतः प्रावधीर्बाणघातम्।  
 तन्मायाक्रन्दनिर्यापितभवदनुजां रावणस्तामहार्षी-  
 त्तेनार्तोऽपि त्वमन्तः किमपि मुदमधास्तद्वधोपायलाभात् ॥ ९ ॥

भूयस्तन्वीं विचिन्वन्नहत् दशमुखस्त्वद्वधुं मद्वधेने-  
 त्युक्त्वा याते जटायौ दिवमथ सुहृदः प्रातनोः प्रेतकार्यम्।  
 गृह्णानं तं कबन्धं जघनिथ शबरीं प्रेक्ष्य पम्पातटे त्वं  
 सम्प्राप्तो वातसूनुं भृशमुदितमनाः पाहि वातालयेश ॥ १० ॥

\*\*\*\*\*